

Tijdelijke regeling Alleenverdieners problematiek

Handreiking Fase II

Maart 2025

Vereniging van Nederlandse Gemeenten

Nassaulaan 12
2514 JS Den Haag
+31 70 373 83 93

info@vng.nl

Den Haag, 03 maart 2025

Versie 1.0

Versie	Datum	Opmerkingen / Aanpassingen
Versie 1.0	Maart 2025	Introductie handreiking fase II alleenverdienersproblematiek

Inhoudsopgave

1.	<i>Inleiding</i>	3
2.	<i>Achtergrond alleenverdienersproblematiek</i>	4
2.1.	Voorgeschiedenis alleenverdienersproblematiek	4
2.2.	Gevolgen ongelijke afbouw algemene heffingskorting (AHK)	5
2.3.	Tijdelijke oplossing in twee fasen	6
3.	<i>Wet tijdelijke regeling alleenverdienersproblematiek (Wtrap)</i>	8
3.1.	Reikwijdte van de regeling	8
3.2.	De tijdelijke regeling kent een gebonden bevoegdheid.	8
3.3.	Vaste tegemoetkoming, geen terugvordering.....	8
3.4.	Beschikking	8
3.5.	Beleidsregels	8
4.	<i>Ambtshalve toekennen vaste tegemoetkoming</i>	12
4.1.	Ambtshalve toekenning op basis van lijst Belastingdienst	12
4.2.	Ambtshalve toekennen aan inwoners bekend uit fase I, die niet op de lijst van de Belastingdienst staan	13
5.	<i>Beoordelen en toekennen vaste tegemoetkoming aan zelfmelders</i>	14
6.	<i>Overige aandachtspunten voor de uitvoering</i>	15
6.1.	Uitbetalen ineens of in termijnen	15
6.2.	Bijzondere bijstand als de vaste tegemoetkoming niet toereikend is.....	15
6.3.	Proces bij verhuizen	15
6.4.	Voorkomen verlies recht op kwijtschelding lokale belastingen	15
7.	<i>Bekostiging, verantwoording en eindheffing</i>	17
7.1.	Bekostiging vanuit het rijk.....	17
7.2.	Geen verantwoording nodig	17
7.3	Eindheffing	17
8.	<i>Communicatie</i>	18
	<i>Bijlage 1: Begrippenlijst</i>	19
	<i>Bijlage II: Beschikking toekenning vaste tegemoetkoming op aanvraag</i>	20
	<i>Bijlage III: beschikking ambtshalve toekenning vaste tegemoetkoming op aanvraag</i>	21

1. Inleiding

Een groep huishoudens ontvangt door een ongelukkige samenloop van wet- en regelgeving te weinig toeslagen. Het besteedbaar inkomen komt hierdoor onder het niveau voor (echt)paren met een volledige bijstandsuitkering en daarmee onder het bestaansminimum. Gemeenten ondersteunen deze huishoudens tot er in 2028 een definitieve oplossing via een fiscale regeling komt.

Vanaf 1 januari 2025 geldt fase II: de Wet tijdelijke regeling alleenverdienersproblematiek (Wtrap). Hiermee is een wettelijke grondslag ontstaan om aan huishoudens in de alleenverdienersproblematiek ambtshalve en op aanvraag een vaste tegemoetkoming toe te kennen.

Doel en scope van de handreiking

Deze handreiking richt zich op de implementatie en uitvoering van fase II: de vaste tegemoetkoming voor de jaren 2025, 2026 en 2027. Er wordt ingegaan op de achtergrond van de alleenverdienersproblematiek en de verschillende processen voor toekenning van de vaste tegemoetkoming. Voor de beleidsmatige afwegingen heeft de VNG, in samenwerking met gemeenten, een format voor beleidsregels opgesteld dat onderdeel uitmaakt van deze handreiking.

De inhoud van deze handreiking is met het ministerie van Sociale Zaken en Werkgelegenheid afgestemd. De VNG adviseert gemeenten om de richtlijnen uit de handreiking te volgen en zo de tijdelijke regeling op een eenvoudige, uniforme en juridisch houdbare wijze uit te voeren.

Wettelijk kader

De grondslag voor de verstrekking van de vaste tegemoetkoming is vastgelegd in de Wet tijdelijke regeling alleenverdienersproblematiek, [artikel 78gg Participatiewet](#), en is inwerking getreden op 1 januari 2025. De hoogte van de vaste tegemoetkoming wordt jaarlijks door de minister vastgesteld en is onderdeel van de [Regeling Participatiewet, IOAW en IOAZ](#).

Ondersteuning vanuit de VNG

De VNG biedt gemeenten ondersteuning bij de uitvoering van de Wet tijdelijke regeling alleenverdienersproblematiek (Fase II). Deze handreiking maakt deel van uit van deze ondersteuning en is een levend document. Aan de hand van ontwikkelingen, vragen en ervaringen van gemeenten wordt de handreiking regelmatig aangepast. De VNG informeert gemeenten via een [periodieke nieuwsbrief](#) over de ontwikkelingen in de uitvoering en tussentijdse aanvullingen op en aanpassingen van de handreiking.

Persoonlijk contact? Medewerkers van het ondersteuningsteam alleenverdienersproblematiek zijn bereikbaar voor vragen en opmerkingen via alleenverdieners@vng.nl.

2. Achtergrond alleenverdienersproblematiek

De alleenverdienersproblematiek is een situatie waarbij een (echt)paar door een samenloop van wet- en regelgeving te weinig toeslagen ontvangt en daarmee onbedoeld op een besteedbaar inkomen onder het bestaansminimum uitkomt. Het ontstaan en de achtergronden van dit probleem worden in dit hoofdstuk toegelicht. Hiernaast wordt ingegaan op de tijdelijke oplossingen die gemeenten bieden tot 2028.

2.1. Voorgeschiedenis alleenverdienersproblematiek

De alleenverdienersproblematiek is in 2009 ontstaan bij het afbouwen van de uitbetaalbaarheid van de algemene heffingskorting (AHK) aan de minstverdienende partner (ook wel de overdraagbaarheid van de AHK genoemd). Een samenloop van fiscaliteit, sociale zekerheid en toeslagen pakt voor deze groep alleenverdieners nadelig uit, waardoor zij toeslagen mislopen. Als gevolg hiervan zijn er huishoudens met een WW-, arbeidsongeschiktheids-, Wajong- of ziektewetuitkering die netto minder overhouden dan de bijstandsnorm voor (echt)paren en de (maximale) toeslagen die op hun situatie van toepassing zijn. Deze huishoudens leven dan onder het bestaansminimum.

Nadat de Nationale ombudsman eind 2016¹ de problematiek aankaartte, hebben opeenvolgende kabinetten in 2017², 2020³ en 2021^{4,5} voor deze complexe problematiek oplossingsrichtingen in beeld gebracht zonder een werkbare oplossing te vinden.

Op 27 september 2022 oordeelde de Centrale Raad van Beroep (CRvB), na een beroepszaak van een echtpaar, dat de gemeente het echtpaar met terugwerkende kracht compensatie moest geven via de bijstand voor het niet ontvangen van de maximale toeslagen als gevolg van de alleenverdienersproblematiek. De [uitspraak](#) was belastend voor gemeenten, omdat zij hierdoor verantwoordelijk werden voor een probleem dat op rijksniveau was ontstaan en bovendien veel uitvoeringstijd vroeg en soms nog vraagt om het tekort van te ontvangen toeslagen exact vast te stellen en uit te keren. Ook is de algemene bijstand geen passende oplossing om het tekort aan ontvangen toeslagen aan te vullen. Deze leidt tot een hoger bruto-inkomen, wat weer leidt tot een verminderd recht op toeslagen.

Naar aanleiding van deze uitspraak is gezocht naar een goede oplossing voor de alleenverdienersproblematiek. De oplossing is op Prinsjesdag 2023 aangekondigd en ziet er als volgt uit:

- **Fase II:** voor de jaren 2025, 2026 en 2027 wordt gewerkt met een tijdelijke regeling. Deze tijdelijke regeling is inmiddels verankerd in de Wet tijdelijke regeling alleenverdienersproblematiek en is op 1 januari 2025 in werking getreden.
- **Fase III:** vanaf 2028 wordt het probleem opgelost via de fiscaliteit (inkomstenbelasting).

¹ Brief Nationale Ombudsman van 19 december 2016 aan de staatssecretaris SZW, kenmerk 201630963, zie [Brief aan staatssecretaris Sociale Zaken en Werkgelegenheid \(19 december 2016\).pdf](#)

² [Reactie staatssecretaris SZW van 4 april 2017 op brief Nationale Ombudsman, 2018Z14684](#)

³ Tweede Kamer, vergaderjaar 2019-2020, Aangangsels van de handelingen 2819, [Kamervragen \(Aangangsels\) 2019-2020, nr. 2819 | Overheid.nl > Officiële bekendmakingen \(officielebekendmakingen.nl\)](#)

⁴ Kamerstukken II, 2020-2021, 31066 nr. 898, zie [Kamerstuk 31066, nr. 898 | Overheid.nl > Officiële bekendmakingen \(officielebekendmakingen.nl\)](#)

⁵ Kamerstukken II, 2021-2022, 31066 nr. 927, zie [Kamerstuk 31066, nr. 927 | Overheid.nl > Officiële bekendmakingen \(officielebekendmakingen.nl\)](#)

In het voorjaar 2023 was in afwachting van een oplossing al een tijdelijke handelingsperspectief gegeven.

- **Fase I:** voor de jaren 2023 en 2024 wordt gewerkt met een tegemoetkoming op basis van de bijzondere bijstand, hiervoor is een [handelingsperspectief](#) beschikbaar.

Het rijk heeft geen uitspraak gedaan over de jaren voorafgaand aan 2023, noch gemeenten financiering verstrekt voor uitkeren van compensatie over eerdere jaren.

2.2. Gevolgen ongelijke afbouw algemene heffingskorting (AHK)

Door toepassing van een heffingskorting hoeft een belastingplichtige minder belasting te betalen. Tot en met 2008 werd de AHK van de minstverdienende partner uitgekeerd als de meestverdienende partner genoeg belasting betaalde. Deze 'overdraagbaarheid' is tussen 2009 tot 2023 afgebouwd om de arbeidsparticipatie van de minstverdienende partner te bevorderen. Vanaf 2023 kunnen eenverdienershuishoudens met een minstverdienende partner die geboren is na 1962 helemaal geen gebruik meer maken van de overdraagbare AHK.

In de bijstand is er geen mogelijkheid tot overdraagbaarheid van deze heffingskorting, want er wordt uitgegaan van een netto norm. Bij de berekening van de netto bijstandsnorm wordt deze wel gesimuleerd door meer dan één keer de AHK toe te passen⁶. Hierdoor heeft het (echt)paar met alleen bijstand een hoger netto-inkomen (volledige bijstand met maximale toeslagen) dan een (echt)paar met hetzelfde bruto-inkomen en mogelijk zelf een hoger bruto-inkomen dat tot de doelgroep van de alleenverdienersproblematiek behoort.

Het (echt)paar dat behoort tot de doelgroep van de alleenverdienersproblematiek betaalt over hetzelfde bruto-inkomen namelijk meer belasting (want minder AHK). Om op hetzelfde netto-inkomen uit te komen als een (echt)paar in de bijstand is dus een hoger bruto-inkomen nodig. Met een hoger bruto-inkomen komt een deel van de alleenverdiener huishoudens al in de afbouwfase van de toeslagen terecht met als resultaat minder recht op toeslagen. Het totale besteedbare inkomen van deze huishoudens inclusief toeslagen komt daarmee onder het bestaansminimum (bijstandsnorm met maximale toeslagen).

Wanneer het (echt)paar naast het inkomen uit een loongerelateerde uitkering aanvullende bijstand ontvangt wordt voor de minstverdienende partner voor dat deel wel de AHK fictief toegepast, waardoor het netto-nadeel minder is.

Deze situatie doet zich vrijwel niet voor bij werkende eenverdiener huishoudens. Zij ontvangen naast de AHK ook arbeidskorting. De arbeidskorting loopt bij lagere inkomens snel op. Hierdoor wordt het gemis van AHK ten opzichte van een vergelijkbaar bijstandspaar gecompenseerd.

⁶ Op dit moment wordt 1,575 maal de AHK toegepast. Dit wordt afgebouwd naar 1 maal de AHK per 2039.

Schematisch ziet dit er als volgt uit:

2.3. Tijdelijke oplossing in twee fasen

Totdat in 2028 de ongelijkheid fiscaal wordt opgelost zijn er twee fasen ingericht voor het aanvullen van toeslagen aan alleenverdienerhuishoudens via de gemeenten.

Fase I: Handelingsperspectief (2023-2024)

Voor de jaren 2023 en 2024 zijn gemeenten gevraagd om aan alleenverdienerhuishoudens ondersteuning te bieden via de bijzondere bijstand en deze groep huishoudens hiervoor proactief te benaderen (motie Warmerdam c.s.). Gemeenten hebben daarvoor een stap naar voren gezet. Het rijk heeft gemeenten 'handelingsperspectief' geboden door alleenverdiener huishoudens een aanvulling op het inkomen te geven via de bijzondere bijstand. De netto-uitkering via de bijzondere bijstand leidt namelijk niet tot een hoger bruto-inkomen (zoals het geval zou zijn geweest bij een uitkering via de algemene bijstand), wat weer zou leiden tot minder recht op toeslagen.

Dit is enkel het geval als de bijzondere bijstand onbelast kan worden verstrekt. De vereiste hiervoor is dat de bijzondere bijstand gekoppeld wordt aan (bijzondere en noodzakelijke) kosten. Hierdoor moest een exacte berekening gemaakt worden van het tekort van de oorzaak van de alleenverdienersproblematiek voor iedereen die op de lijst van de Belastingdienst van juli 2024 stond, zichzelf had gemeld of in de eigen gemeentelijke bijstandsadministratie bekend was. De berekening van het exacte bedrag is een omslachtig proces dat veel vraagt van zowel de inwoners als de uitvoerders bij gemeenten. Gemeenten ontvangen voor deze fase budget via de decentralisatie-uitkering Alleenverdienersproblematiek 2023-2024 uit het gemeentefonds. Het handelingsperspectief is van tijdelijke aard (alleen voor de kalenderjaren 2023 en 2024), omdat de bijzondere bijstand niet bedoeld is voor dit type uitkering.

Fase II: Tijdelijke regeling (2025, 2026, 2027)

Het opstellen van passende wetgeving voor de tijdelijke regeling kostte tijd. De regeling zorgt voor vereenvoudiging van de afhandeling en vermindering van de uitvoeringslasten voor gemeenten. Het huishouden waarvan de alleenverdienende partner op de lijst van de Belastingdienst staat, ontvangt ambtshalve de vaste tegemoetkoming (€ 1.000,- voor 2025). Voor dit huishouden hoeft de gemeente dus niet meer het recht en de hoogte van de tegemoetkoming vast te stellen.

In sommige gevallen kunnen gemeenten ervoor kiezen om huishoudens die al bekend zijn bij de gemeente maar niet voor het betreffende jaar op de lijst van de Belastingdienst staan ook de tegemoetkoming ambtshalve toe te kennen. De regeling biedt hier ruimte voor, maar gemeenten moeten op basis van de beschikbare gegevens kunnen vaststellen dat het huishouden alleenverdiener is. De overige huishoudens kunnen een aanvraag indienen. De gemeente dient dan te beoordelen of zij tot de doelgroep van de tijdelijke regeling behoren en daarmee eveneens recht hebben op de vaste tegemoetkoming.

Omdat het om een vaste tegemoetkoming gaat, die voor iedereen gelijk is, is een volledige berekening van het ontbrekende toeslagen niet meer nodig. Het Rijk betaalt de kosten voor de uitvoering van de wettelijke regeling en de kosten van de vaste tegemoetkoming via een decentralisatie-uitkering (DU).

Schematisch zien de overeenkomsten en verschillen van fase I en fase II er als volgt uit:

	HANDELINGSPERSPECTIEF FASE 1: 2023 - 2024	TIJDELIJKE REGELING IN P-WET FASE 2: 2025 - 2026 - 2027
 GRONDSLAG	☐ BESTAANDE WETGEVING PARTICIPATIEWET ☐ INDIVIDUELE BIJZONDERE BIJSTAND ☐ GEEN VERPLICHTE UITVOERING HANDELINGSPERSPECTIEF	☐ WET TIJDELIJKE REGELING ALLEENVERDIENERS PROBLEMATIEK ☐ GEEN BIJSTAND (78GG P-WET) ☐ VERPLICHTE UITVOERING REGELING
 RECHT & HOOGTE	☐ BEREKENING: RECHT & HOOGTE ☐ HOOGTE: EXACT & HANDMATIG	☐ BEREKENING: RECHT ☐ HOOGTE: VASTE TEGEMOETKOMING
 AANVRAAG / BEOORDELING / TOEKENNING	☐ OP AANVRAAG ☐ GEMEENTE KAN INWONER UITNODIGEN OM AANVRAAG TE DOEN, O.B.V. - EIGEN BESTAND - LIJST IB ☐ BEOORDELEN RECHT & HOOGTE - NA AANVRAAG	☐ AMBTSHALVE OF OP AANVRAAG ☐ GEEN INHOUDELIJKE BEOORDELING - AMBTSHALVE O.B.V. LIJST IB ☐ BEOORDELEN DOELGROEP & RECHT - AANVRAAG OP INITIATIEF INWONER - AMBTSHALVE O.B.V. EIGEN BESTAND
 RECHTS- ZEKERHEID	☐ TERUGVORDEREN JURIDISCH MOGELIJK ☐ GEEN INVLOED OP (TE) ONTVANGEN TOESLAGEN	☐ TERUGVORDEREN NIET MOGELIJK ☐ GEEN INVLOED OP (TE) ONTVANGEN TOESLAGEN
 BELEID	☐ BELEID VOOR KADERS TOETSING (KAN) ZOALS TOEPASSEN VERMOGENSGRENS TOESLAGEN	☐ BELEID VOOR KADERS TOETSING (MOET) ZOALS - VERMOGENSGRENS TOESLAGEN - REFERTEPERIODE INKOMEN - TOEKENNING AAN BEKENDE ALLEENVERDIENERS

3. Wet tijdelijke regeling alleenverdienersproblematiek (Wtrap)

Met de tijdelijke toevoeging en inwerkingtreding van artikel 78gg aan de Participatiewet is fase II van de oplossing voor de alleenverdienersproblematiek een feit. In dit hoofdstuk wordt ingegaan op specifieke onderdelen die het mogelijk maken een vast bedrag uit te keren op grond van de tijdelijke regeling binnen de Participatiewet.

3.1. Reikwijdte van de regeling

De Wet tijdelijke regeling alleenverdienersproblematiek⁷ biedt voor de jaren 2025, 2026 en 2027 een oplossing voor huishoudens die de gevolgen ondervinden van de alleenverdienersproblematiek. Voor deze jaren kunnen gemeenten aan deze huishoudens de vaste tegemoetkoming toekennen en uitbetalen. De hoogte van de vaste tegemoetkoming wordt jaarlijks bij ministeriële regeling vastgesteld.

3.2. De tijdelijke regeling kent een gebonden bevoegdheid.

Wanneer is vastgesteld dat een huishouden tot de doelgroep van de tijdelijke regeling behoort, ontstaat een gebonden bevoegdheid (lees verplichting) voor gemeenten om op grond van artikel 78gg van de Participatiewet de vaste tegemoetkoming toe te kennen en uit te keren. Dit kan ambtshalve of na beoordeling van een aanvraag. De gemeente moet een aanvraag (van een zogenaamde zelfmelder) in behandeling nemen.

3.3. Vaste tegemoetkoming, geen terugvordering

In de Wet tijdelijke regeling alleenverdienersproblematiek is bepaald dat na toekenning de vaste tegemoetkoming niet mag worden teruggevorderd. De vaste tegemoetkoming dient ervoor te zorgen dat huishoudens waarbij sprake is van alleenverdienersproblematiek over een inkomen op het bestaansminimum beschikken. Dit geldt ook als het huishouden wel kan rondkomen van een inkomen onder het bestaansminimum of als later blijkt dat het huishouden over het gehele jaar gezien een besteedbaar inkomen op of boven het bestaansminimum heeft gehad. Dit biedt het huishouden rechtsbescherming en rust.

3.4. Beschikking

De gemeente legt de toekenning van de vaste tegemoetkoming vast in een beschikking. Geadviseerd wordt om in de beschikking op te nemen dat de vaste tegemoetkoming:

- Nooit wordt teruggevorderd ("U mag dit bedrag houden. De gemeente vraagt het bedrag nooit terug").
- Voor het gehele huishouden (dus beide partners) bestemd is.

In bijlage II en III vindt u twee voorbeeld beschikkingen, één voor ambtshalve toekenning en één voor toekenning op aanvraag.

3.5. Beleidsregels

Gemeenten hebben enige beleidsruimte om zelf invulling aan de tijdelijke regeling te geven. In de Memorie van toelichting bij de wet⁸ is opgenomen dat het wenselijk is dat de uitvoering zoveel

⁷ [Wet tijdelijke regeling alleenverdienersproblematiek](#)

⁸ [Memorie van toelichting Wet tijdelijke regeling alleenverdienersproblematiek](#)

mogelijk op uniforme wijze plaatsvindt. De VNG heeft in overleg met een aantal gemeenten en in afstemming met SZW [format beleidsregels](#) opgesteld.

In deze beleidsregels wordt het volgende geregeld:

Vermogensgrens

Bij de vaststelling van de lijst door de Belastingdienst voor ambtshalve toekenning van de tegemoetkoming, is rekening gehouden met de vermogensgrenzen van de toeslagen. Het is vanwege rechtsgelijkheid en de bedoeling van de regeling belangrijk dat gemeenten ook voor zelfmelders met deze vermogensgrenzen rekening houden. In de beleidsregels is daarom ook de vermogensgrens van de zorgtoeslag opgenomen als criterium bij de beoordeling of een huishouden tot de doelgroep alleenverdienersproblematiek behoort.

Referteperiode inkomen

Voor de berekening van het inkomen zijn er verschillende mogelijkheden:

- Een vast maandelijks inkomen: Hiervoor adviseert de VNG een referteperiode van één maand te hanteren.
- Een variabel maandelijks inkomen: Hiervoor adviseert de VNG een referteperiode van de drie meest recente maanden te hanteren.

Het vaste of variabele inkomen moet vervolgens naar een jaarinkomen worden omgerekend.

Ambtshalve toekennen aan huishoudens die op de lijst van de Belastingdienst staan

In de [format beleidsregels](#) is opgenomen om alle huishoudens die op de lijst van de Belastingdienst staan de vaste tegemoetkoming toe te kennen en uit te keren. De Wtrap biedt hier een grondslag voor.

De gemeente keert de tegemoetkoming ook uit aan huishoudens die tussen het opstellen van de lijst (peildatum woonplaats: 15 januari 2025) en het moment van toekennen (mogelijk) uit uw gemeente zijn verhuisd. Op deze manier wordt voorkomen dat gemeenten onderling afspraken moeten maken over huishoudens die verhuizen. Ook komen er nooit huishoudens 'tussen wal en schip'. Deze werkwijze is afgestemd met het ministerie van SZW. De financiering vanuit het Rijk is ook gebaseerd op deze werkwijze.

Ambtshalve toekennen aan al bekende huishoudens die niet op de lijst van de Belastingdienst staan

In de [format beleidsregels](#) zijn twee keuzes opgenomen om ambtshalve toe te kennen aan huishoudens die al bij de gemeente bekend zijn, maar voor het betreffende jaar (jaar 't') niet op de lijst van de Belastingdienst staan. Als de gemeente hiervoor kiest, worden huishoudens minder belast en het vermindert het capaciteitsbeslag bij de gemeentelijke uitvoering. Met 'bekend' worden huishoudens bedoeld waarvan de gemeente voor een eerder jaar (t-x) heeft vastgesteld dat het een alleenverdienerhuishouden was en een tegemoetkoming heeft uitgekeerd. Deze huishoudens kunnen in jaar 't' weer alleenverdienerhuishouden zijn maar niet op de lijst staan, omdat deze lijst gebaseerd is op gegevens van jaar t-2.

De format beleidsregels (artikel 2) geven de gemeente twee keuzes om aan huishoudens in deze groep ambtshalve toe te kennen:

- Over 2025 wordt onder voorwaarden aan de bekende huishoudens uit fase I (2023 en/of 2024) ambtshalve toegekend.
- Over 2026 en 2027 wordt onder voorwaarden voor bekende huishoudens uit fase II ambtshalve toegekend.

In het beleidsformat is een splitsing opgenomen. De gemeente kan voor één, of beide mogelijkheden kiezen. De eerste keuze regelt dat de bekende huishoudens uit fase I in 2025 (fase II) ambtshalve uitgekeerd krijgen. De tweede keuze regelt dat wanneer in fase II een huishouden bekend is/wordt, er alleen voor de jaren in fase II ambtshalve uitgekeerd kan worden.

De voorwaarden voor beide opties zijn dat beide personen op het moment van toekennen in leven zijn, de meestverdienende partner inwoner is van de gemeente, en er zich tussentijds geen relevante wijzigingen hebben voorgedaan in de situatie van het huishouden of de achterliggende wetten. Deze voorwaarden zijn opgenomen in de beleidsregel.

Voorbeeld I: In 2025 wordt getoetst of de omstandigheden zijn gewijzigd voor huishoudens die een tegemoetkoming hebben ontvangen tijdens fase I (2023 en/of 2024). Wanneer de omstandigheden niet zijn gewijzigd, kan de gemeente de vaste tegemoetkoming in 2025 ambtshalve toekennen. Deze huishoudens behoren in de actualiteit tot de doelgroep van de alleenverdienersproblematiek.

Voorbeeld II: In 2025 heeft een huishouden de vaste tegemoetkoming ontvangen na te zijn beoordeeld door de gemeente. Het huishouden komt in 2026 niet voor op de lijst van de Belastingdienst. De omstandigheden zijn niet gewijzigd. De vaste tegemoetkoming wordt over 2026 ambtshalve uitgekeerd.

Op deze wijze worden al bekende huishoudens op basis van het vermoeden van recht, én waarvan de situatie niet gewijzigd is – in de actualiteit meegenomen voor ambtshalve toekenning van de tegemoetkoming. Het alternatief is om de al bekende huishoudens uit te nodigen voor het betreffende jaar een aanvraag te doen.

Wanneer is het niet mogelijk al bekende huishouden ambtshalve de vaste tegemoetkoming toe te kennen?

Voor het ambtshalve toekennen van de vaste tegemoetkoming aan al bekende huishoudens moet een vermoeden bestaan dat het om een alleenverdienerhuishouden gaat. Dit vermoeden kan nooit blijken uit het feit dat het huishouden het jaar daarvoor op de lijst van de Belastingdienst stond en daarom ambtshalve een tegemoetkoming ontvangen heeft. Dit komt omdat de lijst van de Belastingdienst gegevens bevat over vastgestelde inkomens van twee jaar eerder (t-2). Het is bekend dat een deel van de huishoudens (ca 50%) op de lijst feitelijk al geen alleenverdienerhuishouden meer is op het moment dat zij ambtshalve de tegemoetkoming ontvangen. Een vermoeden dat een recht bestaat op de vaste tegemoetkoming moet dus altijd zijn gebaseerd op een situatie dat de gemeente in een eerder jaar zelf heeft vastgesteld dat het een alleenverdienerhuishouden betreft.

Inwoners uitnodigen waarvan vermoed wordt dat zij tot de doelgroep behoren

Wanneer de gemeente besluit om niet over te gaan tot ambtshalve verstrekken van de reeds bekende huishoudens, nodigt het op basis van artikel 3 van de beleidsregels twee groepen huishoudens uit tot het doen van een aanvraag:

- Over 2025 de huishoudens die in fase I een tegemoetkoming hebben ontvangen.
- Over 2026 en 2027 de huishoudens die in fase II een tegemoetkoming hebben ontvangen.
- Huishoudens die op grond van een bestandsanalyse huishoudens in de actualiteit (jaar t) mogelijk tot de doelgroep van de alleenverdienersproblematiek behoren (NB: dit kan ook gedurende de looptijd van het jaar ontstaan bij nieuwe aanvragen bijzondere bijstand en aanvullende algemene bijstand.)

Artikel 3 is gesplitst in twee sub artikelen. Artikel 3.1 is het alternatief voor artikel 2.2, als de gemeente de al bekende huishoudens uit fase I voor 2025 wil beoordelen. Artikel 3.2 is het alternatief voor artikel 2.3. Hiermee nodigt de gemeente niet alleen bekende huishoudens uit (toekenning in vorig jaar), maar ook huishoudens die nog niet eerder een tegemoetkoming hebben ontvangen en waarvan de gemeente vermoedt dat zij recht kunnen hebben op een vaste tegemoetkoming. Zij kunnen bijvoorbeeld recent de bijstand zijn ingestroomd. De gemeente kan deze huishoudens tegenkomen wanneer het eigen bestanden doorzoekt.

Zelfmelders

Naast de huishoudens op de lijst van de Belastingdienst, de al bekende huishoudens en de uitgenodigde huishoudens op grond van de bestandsanalyse, kunnen huishoudens zich ook melden bij de gemeente. Zij melden zich uit eigen beweging of zijn doorverwezen. Uit een gesprek kan blijken dat zij tot de doelgroep van de alleenverdieners behoren. In de format beleidsregels is opgenomen dat de beide fiscaal- en toeslagpartners dan een vormvrije aanvraag kunnen indienen. In hoofdstuk 5 lichten we de afhandeling van aanvragen van zelfmelders toe.

4. Ambtshalve toekennen vaste tegemoetkoming

Het bestand van de Belastingdienst dat aangeleverd wordt aan gemeenten door het Inlichtingenbureau (IB) is de basis voor de ambtshalve toekenning. Hiernaast zijn al huishoudens bij gemeenten bekend vanuit fase I. Zij kunnen bij ongewijzigde omstandigheden ambtshalve de tegemoetkoming ontvangen. In dit hoofdstuk worden de twee hoofdprocessen voor ambtshalve toekenning toegelicht. Het proces voor de zelfmelders is opgenomen in hoofdstuk 5.

4.1. Ambtshalve toekenning op basis van lijst Belastingdienst

Ontvangst lijst via Inlichtingenbureau

Elk jaar stelt het IB de lijst met BSN's van de meestverdienende partner van de Belastingdienst beschikbaar aan gemeenten via het gegevensportaal. Vanaf het moment dat de gegevens vanuit de Belastingdienst aan het Inlichtingenbureau worden geleverd, mag het Inlichtingenbureau deze maximaal 90 dagen beschikbaar stellen. De lijst voor 2025 is opgesteld op basis van een analyse van de definitieve inkomensgegevens over 2023. De gegevens zijn daardoor altijd gedateerd (jaar t-2) op het moment dat de vaste tegemoetkoming wordt toegekend.

De wettelijke grondslag voor verstrekking van deze BSN's is opgenomen in het artikel 78gg, lid 5, Participatiewet. Vanwege deze nieuwe grondslag moeten de lijsten voor de tijdelijke regeling apart van de lijst voor het handelingsperspectief worden aangevraagd. Hiervoor vullen gemeenten eenmalig (voor de gehele periode 2025 - 2027) een mutatieformulier in bij het Inlichtingenbureau. De lijsten worden bij de start van de kalenderjaren 2025, 2026 en 2027 beschikbaar gesteld. De lijst bevat enkel BSN's. Meer informatie vindt u via [het Inlichtingenbureau](#).

Lichte toets en beleidsvrijheid gemeente

Gemeenten kennen de vaste tegemoetkoming ambtshalve toe aan alle huishoudens waarvan het BSN van de meestverdienende partner op de lijst van de Belastingdienst staat. Door de t-2 systematiek kan het zijn dat in de huidige situatie voor het hele kalenderjaar geen sprake meer is van een inkomen onder het bestaansminimum. Het is bekend dat dit voor een aanzienlijk aantal BSN's op de lijst geldt. Toch heeft de wetgever ervoor gekozen dat aan alle inwoners op de lijst ambtshalve de vaste tegemoetkoming kan worden toegekend.

In de opbouw van de bekostiging door het rijk is rekening gehouden met uitbetaling aan alle huishoudens op deze lijst. De gemeente kan, voordat zij een ambtshalve toekenning doet, wel een lichte toets uitvoeren. De VNG adviseert dat niet te doen. Van de inwoners op de lijst van de Belastingdienst staat vast dat zij op de peildatum van de lijst nog in leven waren en woonachtig in de desbetreffende gemeente. Daarmee is feitelijk al voldaan aan de minimale vereisten van de lichte toets. In de format beleidsregels is de uitvoering van de lichte toets daarom niet opgenomen.

Wanneer de gemeente hiervan wil afwijken kan een aanvullende toetsing bijvoorbeeld bestaan uit:

- Heeft de persoon van het BSN een partner die geboren is na 1962.
- Suwinet check op inkomstenbron (loonderving of Wajong-uitkering van UWV, loondervingsuitkering van een particuliere verzekeraar).

Bankrekeningnummer

Om over te kunnen gaan tot uitbetaling van de vaste tegemoetkoming is het voor de gemeente noodzakelijk om het bankrekeningnummer van het huishouden te weten. De gemeente gaat niet

van de gehele lijst van inwoners beschikken over de actuele bankrekeningnummers. In dat geval zoekt de gemeente contact met de inwoner die op de lijst staat (de meestverdienende partner) om het bankrekeningnummer op te vragen en de vaste tegemoetkoming te kunnen betalen.

4.2. Ambtshalve toekennen aan inwoners bekend uit fase I, die niet op de lijst van de Belastingdienst staan

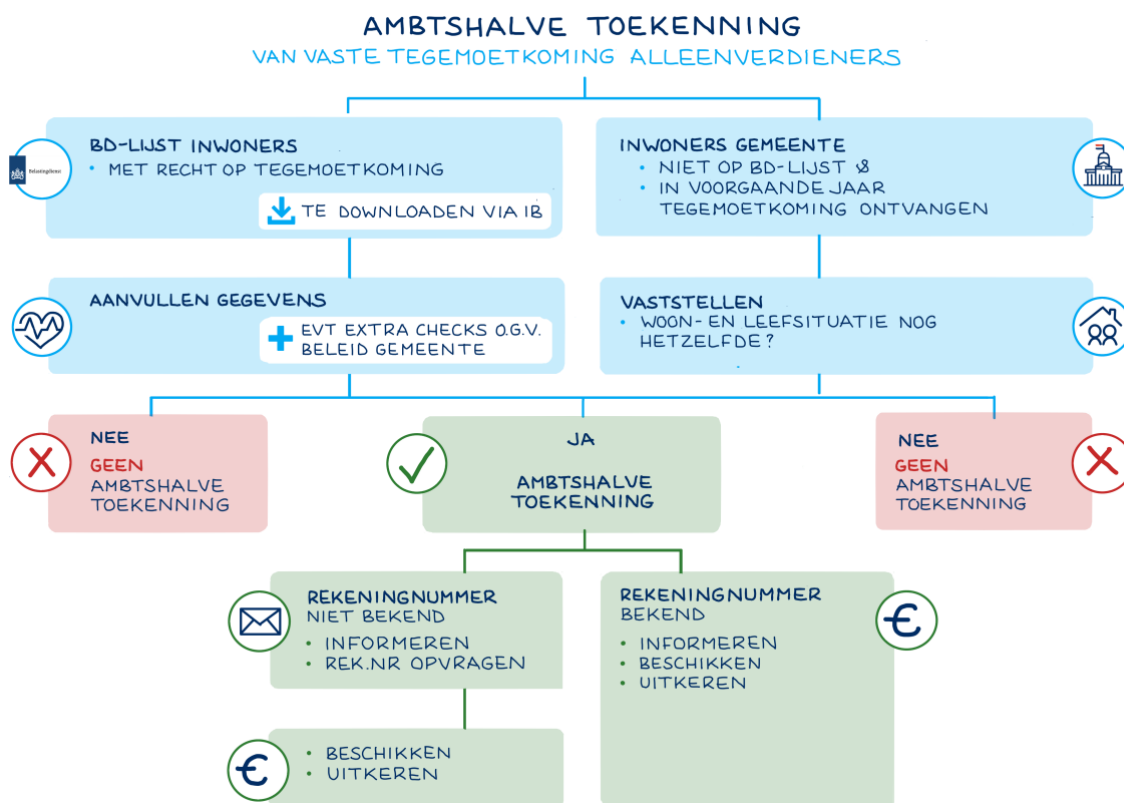
Het is mogelijk de vaste tegemoetkoming voor het kalenderjaar 2025 ambtshalve toe te kennen aan de huishoudens die in 2025 niet op de lijst van de Belastingdienst staan, maar waarvan de gemeente in 2023 en/of 2024 heeft vastgesteld dat zij tot de doelgroep van de alleenverdienersproblematiek behoorden. Voorwaarde hiervoor is wel dat er zich tussentijds geen relevante wijzigingen hebben voorgedaan in de situatie van het huishouden en/of de achterliggende wetten.

Als aan deze voorwaarden is voldaan kan de gemeente de vaste tegemoetkoming ambtshalve toekennen en op het bij de gemeente bekende bankrekeningnummer uitbetalen.

Bij gewijzigde omstandigheden kan beoordeeld worden of het huishouden ook voor 2025 in aanmerking komt voor de vaste tegemoetkoming (proces zelfmelder).

Deze mogelijkheid geldt ook voor de jaren 2026 en 2027. Dan kan respectievelijk worden gekeken naar 2025 (in 2026) en 2026 (in 2027) om te bepalen of zich tussentijds geen relevante wijzigingen hebben voorgedaan in de situatie van het huishouden en/of de achterliggende wetten.

De infographic toont de verschillende stappen voor het proces van de ambtshalve toekenning:

5. Beoordelen en toekennen vaste tegemoetkoming aan zelfmelders

Dit onderdeel wordt in een tweede publicatie van deze handreiking opgenomen.

6. Overige aandachtspunten voor de uitvoering

6.1. Uitbetalen ineens of in termijnen

Wanneer ambtshalve of op aanvraag is vastgesteld dat het huishouden recht heeft op de vaste tegemoetkoming, dan wordt het bedrag van de vaste tegemoetkoming toegekend. De Wet tijdelijke regeling alleenverdienersproblematiek schrijft niet voor op welke wijze de uitbetaling plaatsvindt. Om de uitvoeringslasten te beperken, én om huishoudens zelf regie te geven over hoe zij de vaste tegemoetkoming besteden, is het advies van de VNG om de vaste tegemoetkoming in één keer uit te betalen. Gemeenten kunnen de vaste tegemoetkoming ook in termijnen uitbetalen. Dit is toegestaan, zoals blijkt uit het antwoord van de minister op een Kamervraag van de VVD⁹.

6.2. Bijzondere bijstand als de vaste tegemoetkoming niet toereikend is

De jaarlijkse hoogte van de vaste tegemoetkoming gaat naar inschatting van het rijk voor meer dan 95% van de doelgroep toereikend zijn om het gemiste bedrag aan toeslagen te compenseren. Er kunnen situaties zijn waarin de jaarlijks te ontvangen vaste tegemoetkoming toch niet toereikend is. Dit is bijvoorbeeld het geval wanneer huishoudens in een situatie verkeren waarin zij bij een volledige bijstandsuitkering, toch recht zouden hebben op kinderopvangtoeslag (in de regel ontvangt een huishouden alleen kinderopvangtoeslag wanneer beide partners werken). Of wanneer een huishouden zich in een situatie bevindt waar medebewoners wel meetellen voor de huurtoeslag, maar niet als kosten delende medebewoner voor de bijstand. In dergelijke gevallen kan op aanvraag van de alleenverdiener aanvullend individuele bijzondere bijstand verstrekt worden. Hiervoor moet de gemeente dan wel een exacte berekening maken van het bedrag dat de alleenverdiener tekortkomt.

6.3. Proces bij verhuizen

Om te voorkomen dat mensen in geval van verhuizing tussen de wal en het schip belanden, wordt voor alle ambtshalve toekenningen dringend geadviseerd als peildatum voor de woonplaats de datum waarop de definitieve lijst van de Belastingdienst is vastgesteld, te hanteren. Voor 2025 is dat 15 januari 2025. De meestverdienende partner, waarvan het BSN op de lijst staat vermeld, was op die datum inwoner van de gemeente. De bekostiging vanuit het rijk kent budget toe aan de gemeente die het BSN van de Belastingdienst heeft ontvangen. Als de inwoner na de peildatum verhuisd is, heeft dat dus geen effect op het uitkeren van de vaste tegemoetkoming. De gemeente keert dit bedrag dan uit. Deze alleenverdieners staan immers niet op de lijst van de gemeente waar ze naartoe zijn verhuisd. Dit is een bewuste keuze die bovendien voorkomt dat er een afstemmingsproces voor verhuizende alleenverdieners nodig is.

Dit is ook van toepassing wanneer een gemeente de tegemoetkoming in termijnen uitkeert en de bewoner voor de laatste uitbetaling verhuist. De gemeente keert dan de resterende termijn(en) uit voor het betreffende jaar.

6.4. Voorkomen verlies recht op kwijtschelding lokale belastingen

Met het uitkeren van de vaste tegemoetkoming kan de vermogensgrens voor kwijtschelding van gemeentelijke (en waterschaps-) belastingen overschreden worden. Gemeenten (en waterschappen) hebben de mogelijkheid om maatwerk te bieden als dat wenselijk en passend is. Deze discretionaire bevoegdheid volgt uit artikel 26.6 van de Leidraad Invordering 2008. Op grond van dit artikel kan de invorderingsambtenaar van een gemeente in een individuele situatie

⁹ [Nota naar aanleiding van het verslag](#), antwoord van de Staatssecretaris van Sociale Zaken en Werkgelegenheid op Kamervragen naar aanleiding van de wetsbehandeling op 21-10-2024.

besluiten geen verdere invorderingsmaatregelen te treffen, ondanks dat de belastingschuldige niet in aanmerking komt voor kwijtschelding, omdat voortzetting van de invordering volgens de ambtenaar niet gewenst is.

Het is dus aan de invorderingsambtenaar om te beoordelen of in een specifiek geval sprake is van een situatie waarin voortzetting van de invordering niet gewenst is, waarbij aandacht moet zijn voor de rechtsgelijkheid tussen de inwoners binnen de gemeente of het waterschap bij het besluit over het al dan niet toepassen van deze discretionaire bevoegdheid.

Om de kans op uitval bij geautomatiseerde kwijtschelding zo klein mogelijk te maken kan gekeken worden naar het moment waarop de vaste tegemoetkoming wordt uitbetaald. Een datum in de laatste helft van het jaar is daarbij niet handig als betaalmoment. Op het einde van het jaar vindt de toetsing plaats voor huishoudens die automatisch de kwijtschelding van de lokale belastingen ontvangen. De kans dat de vaste tegemoetkoming op 31 december nog op de rekening van de alleenverdiener staat is dan groter. Dit kan ervoor zorgen dat het huishouden niet meer wordt herkend voor het recht op kwijtschelding in de automatische toetsing en daardoor niet meer in aanmerking komt voor kwijtschelding.

Het is daarom wenselijk om, indien mogelijk, de tegemoetkoming tijdens de eerste helft van het kalenderjaar te verstrekken en het alleenverdiener huishouden te informeren over de eventuele gevolgen van de vermogensstijging.

7. Bekostiging, verantwoording en eindheffing

7.1. Bekostiging vanuit het rijk

Jaarlijks krijgen gemeenten budget via de decentralisatie-uitkering 'Tijdelijke regeling alleenverdienersproblematiek' om de tijdelijke regeling uit te voeren. Deze middelen worden jaarlijks via de circulaire van het gemeentefonds toegekend aan gemeenten.

Het budget dat een gemeente ontvangt, wordt gebaseerd op de jaarlijks door het rijk vastgestelde hoogte van de tegemoetkoming en op het aantal huishoudens per gemeente dat, op basis van een gegevensanalyse van de Belastingdienst, door de alleenverdienersproblematiek onder het bestaansminimum uitkomt. Daar bovenop gaat gerekend worden met een nog vast te stellen opslagpercentage voor steun aan extra huishoudens, aanvullend op de aantallen van de Belastingdienst. Dit omdat de data van de Belastingdienst niet volledig actueel zijn en zo ook voor zelfmelders budget beschikbaar is. In de bepaling van het budget wordt rekening gehouden met uitvoeringskosten voor gemeenten.

7.2. Geen verantwoording nodig

De financiering van de uitvoering van de Wet tijdelijke regeling alleenverdienersproblematiek via een decentralisatie-uitkering betekent dat gemeenten geen aparte financiële verantwoording aan het Rijk afleggen over de besteding van de middelen en dat er geen verrekening van de uitgaven plaatsvindt. Om inzicht te krijgen in het aantal alleenverdiener huishoudens dat de vaste tegemoetkoming ontvangt, is een CBS-codering voor de tegemoetkoming toegevoegd aan de Bijstandsuitkeringenstatistiek (BUS)¹⁰. De softwareleveranciers hebben dit toegevoegd aan de applicaties. Registratie via de BUS is wettelijk verplicht. Door de registratie kan op gemeentelijk niveau worden gemonitord hoeveel tegemoetkomingen zijn verstrekt. Daarnaast kunnen gemeenten hierdoor straks zien of een huishouden al een vaste tegemoetkoming heeft ontvangen.

7.3 Eindheffing

Gemeenten keren jaarlijks de vaste tegemoetkoming uit aan huishoudens die hiervoor in aanmerking komen. Over de tegemoetkoming draagt de gemeente eindheffing af. Dit betekent dat de gemeente belastingplichtig is en de belastingen afdraagt. Hierdoor is sprake van een netto tegemoetkoming zonder doorwerking op het toetsingsinkomen van het huishouden en naar inkomensafhankelijke regelingen, specifiek de toeslagen. Dat betekent dat de ontvangst van de vaste tegemoetkoming voor een huishouden geen negatieve financiële consequenties heeft voor zowel het netto-inkomen als het recht op toeslagen, omdat dit het doel van de compensatie teniet zou doen. Ook de af te dragen eindheffing is onderdeel van de bekostiging vanuit het rijk.

¹⁰ Zie richtlijnen CBS: [Richtlijnen en documentatie \(BUS\) | CBS](#)

8. Communicatie

In dit hoofdstuk wordt in een latere versie van deze handreiking een toolkit toegevoegd met communicatiemiddelen.

- Informatie voor inwoners ter ondersteuning van proces opvragen bankrekeningnummer
- Informatie voor ketenpartners over de alleenverdienersproblematiek

Bijlage 1: Begrippenlijst

Binnen de regeling en deze handreiking worden de volgende begripsdefinities gehanteerd:

- **Besteedbaar inkomen:** de optelsom van het netto-inkomen en de ontvangen toeslagen.
- **Bestaansminimum:** het inkomen van een (echt)paar met alleen een bijstandsuitkering en de voor hun situatie geldende maximale toeslagen.
- **Alleenverdiener of alleenverdienerhuishouden:** het huishouden dat:
 - een inkomen heeft uit een uitkering, niet zijnde een uitkering op grond van artikel 19 Participatiewet, eventueel aangevuld met een uitkering op grond van de Participatiewet en;
 - vergeleken met een vergelijkbaar huishouden, waarvoor het inkomen uit enkel een uitkering op grond van artikel 19 Participatiewet bestaat, een lager bedrag aan tegemoetkomingen met toepassing van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen ontvangt, als gevolg van de verschillende afbouwpaden van de dubbele algemene heffingskorting, bedoeld in artikel 37, tweede lid, Participatiewet en in artikel 8.9 van de Wet inkomstenbelasting 2001 en;
 - een netto-inkomen en tegemoetkomingen met toepassing van de Algemene wet inkomensafhankelijke regelingen ontvangt dat in totaal lager ligt dan bij een vergelijkbaar huishouden waarvoor het inkomen uit een uitkering enkel bestaat uit een uitkering op grond van artikel 19 Participatiewet, vanwege hetgeen genoemd is onder sub b.
- **Kostwinnerhuishoudens of eenverdienerhuishouden:** Huishouden waarbij een partner de kostwinner is. De kostwinner hoeft niet al het inkomen te verdienen. De andere partner kan een klein inkomen hebben. Het inkomen kan ook een uitkering zijn.
- **Huishouden:** Twee personen die fiscaal en toeslagenpartner van elkaar zijn voor het jaar waarop de vaste tegemoetkoming betrekking heeft.
- **Vaste tegemoetkoming:** het bedrag dat over de kalenderjaren 2025, 2026 en 2027 per jaar wordt vastgesteld bij ministeriële regeling in het kader van artikel 78gg, Participatiewet.
- **Vermogen:** Voor de vaststelling van het vermogen wordt aangesloten bij het vermogensbegrip en de vermogensgrenzen van de zorgtoeslag.
- **Peildatum:**
 - De peildatum van de lijst van de Belastingdienst die via het gegevensportaal van het Inlichtingenbureau beschikbaar wordt gesteld is de datum waarop de lijst van de Belastingdienst definitief is vastgesteld. In 2025 is dat 15 januari.
 - De peildatum bij een aanvraag op uitnodiging of een aanvraag van een zelfmelder is de datum waarop de aanvraag bij de gemeente is binnengekomen.

Bijlage II: Beschikking toekenning vaste tegemoetkoming op aanvraag

Onderwerp: Tegemoetkoming Tijdelijke regeling alleenverdienersproblematiek

Beste <meneer/mevrouw + achternaam>,

Op <datum gesprek> hebben wij vastgesteld dat uw netto-inkomen over het kalenderjaar <202?> lager dan de bedoeling is. Daarom hebt u een tegemoetkoming aangevraagd op grond van de Tijdelijke regeling alleenverdienersproblematiek.

In deze brief leest u ons besluit.

Wat is er aan de hand?

Door een samenloop van fiscale regelingen ontvangt uw huishouden te weinig toeslagen. Daardoor is uw netto-inkomen lager dan de bedoeling is. De Belastingdienst werkt aan een oplossing hiervoor. Tot die tijd keert de gemeente jaarlijks een vastgesteld bedrag uit aan huishoudens die te maken hebben met deze zogenoemde alleenverdienersproblematiek.

Wat hebben wij besloten

U krijgt de tegemoetkoming over het kalenderjaar <202?>.

Hoe hoog is de vaste uitkering over <202?>

Het landelijk vastgestelde bedrag van de tegemoetkoming over <202?> is € <....>

Hoe betalen wij de uitkering

<Wij betalen de tegemoetkoming in een keer op uw bankrekening <bankrekeningnummer>.

<Wij betalen de tegemoetkoming vanaf <datum> tot en met <datum> elke maand op uw bankrekening <bankrekeningnummer>.

<Wij betalen de tegemoetkoming vanaf <datum> tot en met <datum> elke maand op uw bankrekening <bankrekeningnummer> min de bedragen die u al heeft ontvangen>.

Eens gegeven, blijft gegeven

U mag dit bedrag houden. Wij vragen het bedrag nooit terug.

Bent u het niet eens met dit besluit

U kunt binnen 6 weken bezwaar maken. In de bijlage bij deze brief staat hoe u dat kunt doen.

Meer informatie

Heeft u vragen of wilt u uitleg over deze tegemoetkoming? Dat kan. U kunt bellen naar <telefoonnummer>. Of mail naar <mailadres>.

Met vriendelijke groet,

Namens het college van burgemeester en wethouders van <naam gemeente>,

<Naam medewerker>

<Functie medewerker>

Bijlage III: beschikking ambtshalve toekenning vaste tegemoetkoming op aanvraag

Onderwerp: tegemoetkoming Tijdelijke regeling alleenverdienersproblematiek

Beste <meneer/mevrouw + achternaam>,

Volgens de Belastingdienst hebben u en uw partner dit jaar samen recht op de tegemoetkoming vanuit de Tijdelijke regeling alleenverdienersproblematiek. In deze brief leest u ons besluit.

Wat is er aan de hand?

Door een samenloop van fiscale regelingen ontvangt uw huishouden te weinig toeslagen. Daardoor is uw netto-inkomen lager dan de bedoeling is. De Belastingdienst werkt aan een oplossing hiervoor. Tot die tijd keert de gemeente jaarlijks een vastgesteld bedrag uit aan huishoudens die kampen met deze zogenoemde alleenverdienersproblematiek.

Wat hebben wij besloten

U krijgt de tegemoetkoming over het kalenderjaar <202?>.

Hoe hoog is de vaste uitkering over <202?>

Het landelijk vastgestelde bedrag van de tegemoetkoming over <202?> is € <....>

<Wilt u uw bankrekeningnummer doorgeven?>

<Wij weten niet wat uw bankrekeningnummer is. Daarom vragen wij u uw bankrekeningnummer aan ons door te geven. Geef aan hoe dat moet.>

Hoe betalen wij de uitkering

<Wij betalen de tegemoetkoming in een keer op uw bankrekening <als bekend: bankrekeningnummer>>.

<Wij betalen de tegemoetkoming vanaf <datum> tot en met <datum> elke maand op uw bankrekening <als bekend: bankrekeningnummer>>.

<Wij betalen de tegemoetkoming vanaf <datum> tot en met <datum> elke maand op uw bankrekening <als bekend: bankrekeningnummer> min de bedragen die al heeft ontvangen >.

Eens gegeven, blijft gegeven

U mag dit bedrag houden. Wij vragen het bedrag nooit terug.

Bent u het niet eens met dit besluit

U kunt binnen 6 weken bezwaar maken. In de bijlage bij deze brief staat hoe u dat kunt doen.

Meer informatie

Heeft u vragen of wilt u uitleg over deze tegemoetkoming? Dat kan. U kunt bellen naar <telefoonnummer>. Of mail naar <mailadres>.

Met vriendelijke groet,

Namens het college van burgemeester en wethouders van <naam gemeente>,

<Naam medewerker>

<Functie medewerker>